

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 18 kwietnia 1959 r.

Nr 24

TRESC:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 151 — z dnia 5 marca 1959 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz jednostek państwowych 361
- 152 — z dnia 25 marca 1959 r. w sprawie warunków przydziału i opróżniania mieszkań służbowych, właściwości organów w tych sprawach i trybu postępowania 362
- 153 — z dnia 25 marca 1959 r. w sprawie zasad i trybu przejmowania nieruchomości na pokrycie niektórych zaległych zobowiązań wobec Państwa 364
- 154 — z dnia 6 kwietnia 1959 r. w sprawie określenia tytułu zawodowego dla osób kończących studia w wieczorowych szkołach inżynierskich 366

ROZPORZĄDZENIE

- 155 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 kwietnia 1959 r. w sprawie utworzenia Sądu Powiatowego w Zambrze 367

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

- 156 — z dnia 7 kwietnia 1959 r. w sprawie ratyfikacji przez Panamę Konwencji i Porozumień Światowego Związku Pocztowego, podpisanych w Brukseli dnia 11 lipca 1952 r. 367
- 157 — z dnia 7 kwietnia 1959 r. w sprawie przystąpienia Libii do Konwencji o zwalczaniu handlu kobietami i dziećmi, podpisanej w Genewie dnia 30 września 1921 r., oraz do Konwencji dotyczącej zwalczania handlu kobietami pełnoletnimi, podpisanej w Genewie dnia 11 października 1933 r., zmienionej Protokołem podpisanym w Lake Success dnia 12 listopada 1947 r. 367
- 158 — z dnia 9 kwietnia 1959 r. w sprawie ratyfikacji przez Jugosławię Protokołu o klauzulach arbitrażowych, podpisanego w Genewie dnia 24 września 1923 r. 368

151

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 marca 1959 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz jednostek państwowych.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 28 grudnia 1957 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz jednostek państwowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 3, poz. 7) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1958 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz jednostek państwowych (Dz. U. Nr 6, poz. 17) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3 dodaje się nowe ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Przedsiębiorstwu przemysłowemu, handlowemu lub rzemieślniczemu gospodarki nie uspołecznionej zamówienie może być udzielone jedynie po wykazaniu się przez to przedsiębiorstwo posiadaniem odpowiedniego uprawnienia przewidzianego odrębnymi przepisami.

5. Nie wolno udzielać zamówień pracownikowi jednostki gospodarki uspołecznionej na dostawy, roboty

i usługi, których wykonanie należy do zakresu działania jednostki gospodarki uspołecznionej zatrudniającej tego pracownika. W wyjątkowo uzasadnionych przypadkach jednostka nadrzędna zamawiającego może jednak udzielić zezwolenia na takie zamówienie.”;

2) po § 7 dodaje się nowe §§ 7a i 7b w brzmieniu:

„§ 7a. 1. Organizacji społecznej, która wykaże się posiadaniem zezwolenia Ministra Finansów na prowadzenie działalności gospodarczej, może być udzielone — w zakresie tej działalności i na warunkach tego zezwolenia — zamówienie w trybie określonym w art. 2 ust. 2 ustawy także w tych przypadkach, w których łączna wartość zamówienia przekracza kwoty wskazane w tym przepisie, z tym że dostawy mogą obejmować jedynie wyroby produkcji organizacji społecznej, niezbędne dla zaopatrzenia jednostek państwowych w artykuły zaopatrzeniowe lub obrotu towarowego.

2. Minister Finansów może w zezwoleniu ustalić kwoty zamówień na dostawy, roboty i usługi, jednak nie niżej kwot wskazanych w art. 2 ust. 2 ustawy.

§ 7b. Zamówienie na świadczenie, którego wykonanie nie wymaga uprawnienia przewidzianego odrębnymi przepisami, może być udzielone jednostce gospodarki nie uspołecznionej w trybie określonym w art. 2 ust. 2 ustawy, jeżeli łączna wartość zamówienia nie przekracza:

1) przy dostawach	2.500 zł
2) przy robotach remontowo-budowlanych	30.000 zł
3) przy pozostałych robotach oraz usługach	7.500 zł.

3) po § 9 dodaje się nowy § 9a w brzmieniu:

„§ 9a. Minister Finansów może ustalić uproszczony tryb udzielania zamówień nie uspołecznionym przedsiębiorstwom w ramach ich stałego współdziałania z przedsiębiorstwami zamawiającymi.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

152

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 marca 1959 r.

W sprawie warunków przydziału i opróżniania mieszkań służbowych, właściwości organów w tych sprawach i trybu postępowania.

Na podstawie art. 63 ust. 6 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. Nr 10, poz. 59) zarządza się, co następuje:

§ 1. Mieszkaniami służbowymi są lokale mieszkalne określone w art. 63 prawa lokalowego przydzielane pracownikom uspołecznionych zakładów pracy i instytucji w związku ze stosunkiem pracy.

§ 2. 1. Pracownik otrzymuje mieszkanie służbowe na podstawie dokonanego przez zakład pracy pisemnego przydziału, w którym określona jest ilość izb, powierzchnia lokalu, pomieszczenia przynależne (np. piwnice) oraz osoby uprawnione do zamieszkania wspólnie z pracownikiem. Na podstawie tego przydziału jednostka administrująca budynkiem zawiera z pracownikiem pisemną umowę, w której określa szczegółowe warunki najmu przydzielonego mieszkania.

2. Przy określaniu osób uprawnionych do zamieszkania wspólnie z pracownikiem stosuje się przepis art. 41 prawa lokalowego.

3. Przydzielanie mieszkań służbowych w zakładowych domach mieszkalnych normują przepisy w sprawie budownictwa zakładowych domów mieszkalnych i zarządzania nimi; do zajmowania i opróżniania lokali mieszkalnych w tych domach mają zastosowanie zasady i tryb postępowania przewidziane w niniejszym rozporządzeniu.

4. Wzór pisma przydzielającego mieszkanie służbowe oraz wzór umowy określonej w ust. 1 ustali Minister Gospodarki Komunalnej.

§ 3. Do mieszkań służbowych, z wyjątkiem mieszkań wymienionych w art. 63 ust. 2 pkt 3 i 6 prawa lokalowego, stosuje się normy zaludnienia ustalone na zasadach określonych w rozdziale V prawa lokalowego.

§ 4. 1. W przypadku rozwiązania stosunku pracy zakład pracy cofa przydział mieszkania służbowego, a pracownik oraz osoby wspólnie z nim zamieszkałe obowiązani są na żądanie zakładu pracy opróżnić mieszkanie służbowe w terminie wskazanym w piśmie wzywającym do opróżnienia mieszkania.

2. Mieszkanie służbowe, wymienione w art. 63 ust. 2 pkt 3 prawa lokalowego, pracownik obowiązany jest opróżnić również na żądanie zakładu pracy w przypadku zmiany charakteru pracy na pracę nie wymagającą zajmowania tego mieszkania.

3. Termin do opróżnienia mieszkania nie może być krótszy niż jeden miesiąc, z wyjątkiem określonym w § 19.

§ 5. Pracownik przeniesiony służbowo do innego zakładu pracy lub który przeszedł do innego zakładu pracy za zgodą dotychczasowego zakładu pracy, zachowuje prawo do zajmowanego mieszkania służbowego do czasu otrzymania w związku z nową pracą innego mieszkania.

§ 6. 1. Zakład pracy obowiązany jest dostarczyć pracownikowi opróżniającemu mieszkanie służbowe inny lokal mieszkalny (lokal zastępczy), gdy rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło:

- 1) przez zakład pracy bez winy pracownika,
- 2) przez zakład pracy w drodze wypowiedzenia,
- 3) przez pracownika ze względu na szkodliwy wpływ wykonywanej pracy na jego zdrowie w przypadkach uzasadniających rozwiązanie przez niego umowy bez wypowiedzenia,
- 4) przez pracownika w drodze wypowiedzenia z powodu naruszenia przez zakład pracy podstawowych obowiązków względem pracownika.

2. Koszty przeprowadzki do lokalu zastępczego ponosi zakład pracy.

3. Spory co do przyczyn rozwiązania stosunku pracy rozstrzygane są przez komisje rozjemcze, działające na podstawie dekretu z dnia 24 lutego 1954 r. o zakładowych komisjach rozjemczych (Dz. U. Nr 10, poz. 35), a w sprawach im nie podlegających — przez sądy; jeżeli stosunek pracy powstał w drodze mianowania — spory rozstrzyga właściwy organ naczelny.

4. Zakład pracy obowiązany jest dostarczyć inny lokal mieszkalny (lokal zastępczy) pracownikowi opróżniającemu mieszkanie służbowe wymienione w art. 63 ust. 2 pkt 3 pra-